

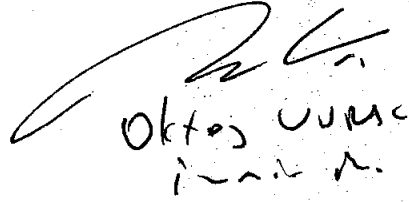
MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 23.11.2015
Sayı: 2015/40

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

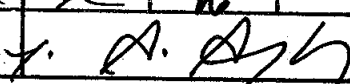
5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

Oktay Uzun
Milletvekili

(1) Erkan AKÇAY
Manisa Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler			
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe			
Tarih:	24 Aralık 2015	E.No: 2/311		
Ysm.Uzm.	Bşk. Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gen.Sek. V.
				
TBMM BAŞKANI				

TBMM
KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ

24 Kasım 2015

Numara:

T B M M
GENEL EVRAK

24 Kasım 2015

No: 5460

GENEL GEREKÇE

Anayasa'nın 2 nci maddesi cumhuriyetin niteliklerini belirtirken "sosyal devlet" ilkesine işaret etmektedir. Yaşlılarımız açısından Anayasa'nın 61 nci maddesi devlete, yaşlıları koruma ve devlet yardımları ile sağlanacak diğer hakları ve kolaylıkları tesis görevi vermektedir.

Türkiye Cumhuriyetinin temel niteliklerinden olan "sosyal devlet" ilkesi, sosyal adaleti sağlayan devlet olarak ifade edilmektedir. Sosyal adalet ise devletin vatandaşlarının sosyal durumlarıyla ilgilenerek onlara asgari bir yaşam düzeyi sağlamasına ve bu amaçla da gelir eşitsizliğini gidermesine işaret etmektedir. Bu çerçeveden bakıldığında sosyal devletin temel amacı vatandaşlarının maddi ve manevi varlıklarının gelişebilmesi için gerekli olan ve insanlık onuruna yakışır koşulların temin edilmesidir. Sosyal ve ekonomik kalkınma bu amacın öncelikli araçlarından birisidir.

Sosyal devlet ilkesi çerçevesinde sosyal adaletin tesisinin ölçümleri bir ülkenin gelişmişlik ve refah düzeyinin göstergesidir. Ülkemizde emeklilerimizin yaşadığı gelir kaynaklı ekonomik sorunlar sosyal devlet ilkesinden uzak bir sosyo-ekonomik yapıya işaret etmektedir.

Sosyal adaletin ölçümünün en önemli verilerinden birisi gelir dağılımı istatistikleridir. TÜİK tarafından 2014 yılına dair yapılan araştırmada milli gelirden pay alan yüzde 20'lik gruplar bazında ilk yüzde 20'lik grup yüzde 6,2; ikinci yüzde 20 grup yüzde 10,9; üçüncü yüzde 20 grup yüzde 15,3; dördüncü yüzde 20 grup 21,7, beşinci yüzde 20 grup yüzde 45,9 oranında milli gelirden pay almaktadır. İlk yüzde 20 nüfus grubu ile beşinci yüzde 20 nüfus grubu arasında 7,5 kata varan bir farkın bulunması, gelir dağılımı tablosunun adil olmadığını göstermektedir. Ülkemizdeki emekli aylıklarının ortalama 1.200 TL olduğu dikkate alındığında emeklilerimiz bu sosyo-ekonomik tabakanın en altında, milli gelirden en az pay alan kesimin içerisinde olduğu anlaşılmaktadır.

13 yıllık AKP döneminde emeklilerimizin bu tablodaki yeri giderek kötüleşmiş, emeklilerimiz enflasyon karşısında ezdirilmiş ve emeklilerimizin alım güçleri düşmüştür. 13 yılın sonunda emeklilerimizin halen sosyal devlet ilkesi gereğince insanca yaşayabilecekleri bir gelir düzeyine ulaştırılmaması hükümet için sosyo-ekonomik bir başarısızlıktır.

Sosyal Güvenlik Kurumunun Haziran 2015 dönemi için açıkladığı verilere göre Türkiye'de nüfusun yüzde 14,3'ü (11 milyon 177 bin 165 kişi) emekli/yaşlı ve dul/yetim maaşı almaktadır. Emekli olup çalışanların oranı yüzde 33'tür. Uzun bir çalışma hayatından sonra emekliye ayrılan insanlar gelecek endişesi duymadan, ömrünün geri kalan kısmını huzurlu, mutlu ve insanca yaşamayı hayal etmektedir. Ancak, ülkemizde emeklilerimiz mutlu değildir. Emekliler gelecekte umutsuz bir hayat sürdürmektedir.

Emeklilerin büyük çoğunluğu açlık sınırının altında aylık almaktadır. Türkiye Kamu-Sen'in açıkladığı rakamlara göre Eylül 2015 itibarıyla tek kişinin açlık sınırı 1.645,56 Türk Lirası'dır. 4 kişilik bir ailenin ortalama gıda ve barınma harcamaları toplamı ise 1.705,03 Türk Lirası'dır. 2015 yılı Temmuz ayında gelen seyyanen zamdan sonra en düşük BAĞ-KUR tarım emeklisi 745 TL, en düşük SSK emeklisi 1.144 TL, Emekli Sandığı emeklisiyse 1.361 TL almaktadır. Bu emekli maaşları emeklilerin onurlu bir yaşam sürmeleri için ve sosyal hayata katılmalarını sağlayabilecek olanakların çok altındadır.

Emeklilerin maaş seviyelerinin belirlenmesinde açlık ve yoksulluk kriterleri dikkate alınarak taban aylık uygulanmalıdır.

2012 Türkiye Emekli Profili Anketine göre, emeklilerin yüzde 84'ü gelirlerinin yetersiz olduğunu ifade etmiştir. Geçinmek için başkalarına muhtaç olan emeklilerin oranı yüzde 30'dur. Emeklilerin yüzde 28'i maaşlarının dörtte 1'ini, yüzde 38'i maaşlarının yarısını, yüzde 20'si maaşlarının dörtte 3'ünü, yüzde 14'ü de tamamını gıda harcamalarına ayırmaktadır. Emeklilerin yüzde 28'i gecekonduda yaşamaktadır, yüzde 27'si kiracıdır. Emeklilerin yüzde 56'sı ise evlerini sadece ve sadece sobayla ısıtabilmektedir.

Sonuç olarak, Türkiye Cumhuriyeti devletinin bir sosyal devlet olması ilkesi sebebiyle emeklilerimizin insanca yaşama standartlarına kavuşabilmesine bir katkısı olması açısından hazırlanan kanun teklifinde emeklilerimize Mart ve Eylül aylarında birer net asgari ücret tutarında destek ödemesi yapılması öngörülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Emekli milletvekilleri, bakanlar, başbakanlar ve cumhurbaşkanları hariç olmak üzere bütün emeklilere ve bunların hak sahiplikleri oranında dul ve yetimlere yılda iki kez iki aylık net asgari ücret tutarında destek ödeneği verilmektedir.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

**5510 SAYILI SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI
KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 31/5/2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 11 – İlgili Kanunlar kapsamında Sosyal Güvenlik Kurumundan kendilerine emeklilik, yaşlılık, malullük veya vazife malullük aylığı bağlanmış olanlar ile bunların hak sahiplikleri oranında dul ve yetimlerine her yıl 1 Mart ve 1 Eylül tarihlerinde ilgi dönemler için Asgari Ücret Tespit Komisyonu tarafından belirlenen asgari ücretin iki aylık net miktarı kadar destek ödeneği verilir. Bu ödenek, damga vergisi hariç herhangi bir vergi veya kesintiye tabi tutulmaz.

Emekli aylıklarını bu Kanunun 43'ncü maddesi ile 26.10.1990 tarih ve 3671 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek, Yolluk ve Emekliliklerine Dair Kanuna göre alanlara bu madde kapsamında ikramiye ödenmez.”

MADDE 2- Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.